

*In ko kraj ceste brez krvi
bom padel, svoj obraz naposled le zaprl bom
brezkončni cesti in ljudem.*

Brez očenaša in ljudi.

*Morda takrat
ko glavo položim
poslednjikrat med te dlani,
... še lep nasmeh
se v meni razcveti.
Da ne poreče kdo,
kako ostudni ta berač
na tujem v smrti še sloni.*

ROJSTVO PROLETARSKEGA OTROKA

F R A N C O N I Č

*Negibnih lic sedé demoni mali
vso noč na ramah sajastih fabrik.
Oči žaré jim v mraku ko kristali,
med dimom vije se v nebo njih krik.*

*Na tla požene eden se plesaje.
Za vonjem teče do robú poljá.
Obstane. Spet krog nizkih hiš skakaje
gre v ono, kjer ječi otročnica.*

*Z odprtim žrelom čaka na otroka.
Ko narodi se dete, dihne vanj.
In mati ve. Zre dete votlooka.
V očeh čepi ji togi strah. Zaman:
Otrok dobil je znak ljudi fabrik. —
Demon lovi siren rdeči krik.*